

RAPORT

**z kontroli stanu populacji roślin objętych działaniami w
ramach projektu**

POIS.05.01.00-00-152/09-00

**pt.: „Ochrona górskich populacji roślin poprzez bank
genów, hodowlę i przygotowanie do wprowadzania na
stanowiska naturalne”.**

Sławomir Wróbel

Krościenko n/D 10.09.2014 r.

Kontrole terenowe przeprowadzono w okresie od 4.06.2014r. do 6.09.2014r. na 32 stanowiskach dla 16 gatunków roślin wskazanych w umowie nr 272/N/2014. Metodę pracy, a w szczególności metodę szacowania liczebności, dobrano indywidualnie dla każdego gatunku i stanowiska, w zależności od liczby występujących osobników, formy wzrostu, charakterystyki siedliska itp. Dokładano wszelkich starań by na wszystkich stanowiskach oraz w ich otoczeniu odszukać osobniki młodociane oraz siewki. Wyniki prac prowadzonych na poszczególnych stanowiskach przedstawiono w poniższych tabelach.

Rozrzutka brunatna <i>Woodsia ilvensis</i> (L.) R. Br.	
Nazwa stanowiska	góra Wdżar
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Gorcach, w partiach szczytowych góry Wdżar.
Współrzędne geograficzne	E 20°19'14,5" N 49°27'22,1"
Powierzchnia stanowiska	30 m ²
Wysokość n.p.m.	756 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Rozrzutka brunatna rośnie w szczelinach skał andezytowych, o ekspozycji wschodniej oraz na położonych u ich podnóża piargach.
Stan siedliska	Zły. Stan siedliska uległ w ciągu ostatnich lat zdecydowanemu pogorszeniu. Siedlisko gatunku znajduje się na terenie zajęтым przez ośrodek rekreacyjno-sportowy Czorsztyn-Ski. Najbliższe otoczenie podlega silnej presji turystycznej i inwestycyjnej. W bezpośrednim sąsiedztwie stanowiska splantowano teren pod trasę narciarską oraz wykonano ścieżki i ustawiono ławki, które przyciągają turystów w tą część góry. Jednakże głównym czynnikiem powodującym niekorzystne zmiany w siedlisku było dawniejsze zalesienie wschodniego stoku góry, co w ostatnich latach doprowadziło do zmiany warunków świetlnych, termicznych oraz wilgotnościowych. Efektem tego jest opanowanie przez roślinność zielną oraz krzewy piargów u podnóża skałek i praktycznie całkowita eliminacja rozrzutki brunatnej z tej części siedliska. W ciągu najbliższych lat postępująca ekspansja roślinności zielnej na niewysokich skałkach może doprowadzić do wyginięcia rozrzutki brunatnej na tym terenie.

Liczebność	Łączna liczba stwierdzonych kęp: 25
Struktura	Liczba kęp dużych: 23 z tego 22 z liśćmi zarodnionośnymi
	Liczba kęp małych: 2
Stan populacji	Nie stwierdzono uszkodzeń ani objawów chorobowych na liściach. Zmiany w siedlisku doprowadziły jednak do zmniejszenia populacji w ciągu ostatnich 10 lat o ok. 75%. Ze względu na niewielką liczbę osobników oraz postępujące niekorzystne zmiany w siedlisku, populacja rozrzutki brunatnej jest silnie zagrożona.

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
Aegopodium podagraria, Agrostis capillaris, Asplenium trichomanes, Campanula rapunculoides, Dactylis glomerata, Dryopteris filix-mas, Fragaria vesca, Galeopsis bifida, Galium mollugo, Geranium columbinum, Hieracium pilosella, Hypericum perforatum, Jovibarba hirta, Juniperus communis, Knautia arvensis, Linaria vulgaris, Medicago falcata, Pimpinella major, Poa compressa, Potentilla argentea, Prunus spinosa, Rumex acetosa, Sanguisorba minor, Senecio jacobaea, Silene nutans, Urtica dioica

Rozrzutka brunatna – widok ogólny siedliska

Rozrzutka brunatna

Rozrzutka alpejska <i>Woodsia alpina</i> (Bolton) Gray	
Nazwa stanowiska	dolina Strążyska - Koński żleb
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Tatrach Zachodnich, w dolinie Strążyskiej, na orograficznie prawym zboczu Końskiego żlebu.
Współrzędne geograficzne	E 19°55'52,9" N 49°15'39,9"
Powierzchnia stanowiska	10 m ²
Wysokość n.p.m.	1125 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Rozrzutka alpejska rośnie tu w szczelinach niewysokich ścian skalnych zbudowanych z dolomitów triasowych, o ekspozycji południowej.
Stan siedliska	Dobry. Zagrożeniem jest silna erozja zasiedlonych przez rozrzutkę skałek, co przy niewielkiej liczbie osobników może z czasem doprowadzić do zniszczenia części lub nawet całości stanowiska. Poza tym czynnikiem naturalnym nie stwierdzono innych zagrożeń.

Liczebność	Liczba stwierdzonych osobników – 6: I – 9 liści z tego 9 zarodnionośnych, II – 4 liście z tego 3 zarodnionośne, III – 4 liście z tego 1 zarodnionośny, IV – 3 liście z tego 3 zarodnionośne, V – 6 liści z tego 6 zarodnionośnych, VI – 17 liści z tego 17 zarodnionośnych
Struktura	Liczba osobników dużych: 3
	Liczba osobników małych: 3
Stan populacji	Dobry. W trakcie kontroli nie stwierdzono na roślinach żadnych uszkodzeń ani zmian chorobowych. Na sporofilach obserwowano liczne kupki z zarodnikami. Ze względu na niewielką liczebność i bardzo małą powierzchnię występowania populacja jest silnie zagrożona.

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
--

Asplenium trichomanes, Asplenium viride, Calamagrostis varia, Campanula cochleariifolia, Carex firma, Carex sempervirens, Carlina acaulis, Crepis jacquinii, Dryas octopetala, Euphrasia salisburgensis, Festuca tatrae, Galium anisophyllum, Hieracium bupleuroides, Laserpitium latifolium, Leontodon incanus, Leontopodium alpinum, Pinguicula alpina, Pinus mugo, Primula auricular, Scabiosa lucida, Thymus pulegioides,

Rozrzutka alpejska – widok ogólny siedliska

Rozrzutka alpejska

Sasanka słowacka <i>Pulsatilla slavica</i> G.Reuss	
Nazwa stanowiska	Wielkie Koryciska
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Tatrach Zachodnich, w dolinie Chochołowskiej, na orograficznie lewym zboczu Wielkich Korycisk, w skałach Koryciańskich Turni. Złożone jest z dwóch oddalonych od siebie o około 200 m płatów.
Współrzędne geograficzne	E 19°48'20,03" N 49°16'11,4"
Powierzchnia stanowiska	0,35 ha
Wysokość n.p.m.	1050 – 1130 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Sasanka słowacka rośnie na grzbietach, ściankach i półkach skalnych o nachyleniu ok. 70° i ekspozycji południowej, południowo-wschodniej oraz południowo-zachodniej. Gatunek występuje w nawapiennych murawach naskalnych w zespole <i>Carici sempervirentis-Festucetum tatrae</i> oraz w zbiorowisku reliktowych lasów sosnowych Vario-Pinetum
Stan siedliska	Dobry. Nie stwierdzono zmian w siedlisku mogących mieć negatywny wpływ na sasankę.

Liczebność	Liczba stwierdzonych osobników: 1162
Struktura	Liczba stwierdzonych osobników generatywnych: 124
	Liczba stwierdzonych osobników płonnych: 996
	Liczba stwierdzonych siewek: 42
Stan populacji	W trakcie kontroli stwierdzono u nasady liści odziomkowych części roślin, głównie owocujących okazów, larwy owadów w pienistej wydzielinie. Rośliny te jednak, tak jak i pozostałe były żywo zielone i nie wyglądały na osłabione. Poza tym nie obserwowano uszkodzeń ani zmian chorobowych. Stan populacji oceniono jako dobry.

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku

Anthyllis alpestris, *Arctostaphylos uva-ursi*, *Bellidiastrum michelii*, *Biscutella laevigata*, *Campanula cochleariifolia*, *Carduus glaucus*, *Carex firma*, *Carex ornithopoda*, *Carex sempervirens*, *Convallaria majalis*, *Crepis jacquinii*, *Dryas octopetala*, *Epipactis atrorubens*, *Fagus sylvatica*, *Festuca tatrae*, *Galium anisophyllum*, *Gentiana clusii*, *Helianthemum nummularium* subsp. *grandiflorum*, *Hieracium murorum*, *Jovibarba hirta*, *Juniperus communis*, *Kernera saxatilis*, *Knautia kitaibelii*, *Leontodon incanus*, *Neottia nidus-avis*, *Orchis mascula*, *Pedicularis verticillata*, *Phyteuma orbiculare*, *Picea abies*, *Pimpinella major*, *Pinus mugo*, *Pinus sylvestris*, *Platanthera bifolia*, *Polygala amara* subsp. *brachyptera*, *Primula auricula*, *Rubus saxatilis*, *Sesleria tatrae*, *Sorbus aria*, *Sorbus aucuparia*, *Sorbus chamaemespilus*, *Thymus pulegioides*, *Tofieldia calyculata*, *Vaccinium myrtillus*, *Vaccinium vitis-idaea*, *Valeriana tripteris*.

Sasanka słowacka – widok ogólny siedliska

Sasanka słowacka – siewka

Warzucha tatrzańska <i>Cochlearia tatrae</i> Borbás	
Nazwa stanowiska	Przełęcz pod Zadnim Mnichem
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Tatrach Wysokich w żlebie opadającym na północ z przełęczy pod Zadnim Mnichem.
Współrzędne geograficzne	E 20°03'02,4" N 49°11'22,5"
Powierzchnia stanowiska	50 m ²
Wysokość n.p.m.	2100 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Warzucha tatrzańska rośnie tu na piargach i żwirkach oraz na półkach skalnych, jak również w szczelinach częściowo zmylonityzowanych skał granitowych.
Stan siedliska	Siedlisko <i>Cochlearia tatrae</i> jest częściowo wydeptywane przez wspinaczy eksplorujących pobliski teren, co prowadzi do intensyfikacji procesów erozyjnych i wpływów gruzowych.

Liczebność	Stwierdzono 165 osobników warzuchy tatrzańskiej.
Struktura	Liczba stwierdzonych osobników generatywnych: 19
	Liczba stwierdzonych osobników płonnych: 146
	Liczba stwierdzonych siewek: pojedyncze
Stan populacji	Rośliny kwitną i owocują. Stwierdzono liczne młode rozety co świadczy o odnawianiu się gatunku i dobrej kondycji tej populacji. Na roślinach nie stwierdzono żadnych uszkodzeń czy zmian chorobowych.

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
Arabis alpina, Artemisia eriantha, Cardaminopsis neglecta, Cerastium eriophorum, Cerastium tatrae, Doronicum clusii, Gentiana frigida, Geum reptans, Huperzia selago, Hutchinsia alpina, Luzula alpino-pilosa, Minuartia verna, Myosotis alpestris, Oxyria digyna, Pachypleurum simplex, Pedicularis oederi, Pedicularis verticillata, Poa alpina, Poa laxa, Polygonum viviparum, Ranunculus alpestris, Ranunculus glacialis, Salix herbacea, Saxifraga androsacea,

Saxifraga bryoides, *Saxifraga carpathica*, *Saxifraga moschata*, *Saxifraga oppositifolia*, *Silene acaulis*, *Swertia perennis*, *Taraxacum* sp., *Veronica alpina*

Warzucha tatrzańska – widok ogólny siedliska

Warzucha tatrzańska – kwitnąca i owocująca roślina

Warzucha tatrzańska – osobniki młodociane

Głodek karyntyjski <i>Draba siliquosa</i> Clairv	
Nazwa stanowiska	Kocioł Czarne Stawu pod Rysami
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Tatrach Wysokich, w dolinie Rybiego potoku, na zboczu o ekspozycji zachodniej opadającym z rejonu Białczańskiej przełęczy do Czarne Stawu. Stanowisko zlokalizowane jest w orograficznie prawej ścianie żlebu opadającego w kierunku Czarne Stawu.
Współrzędne geograficzne	E 20°04'55,7" N 49°11'23,7"
Powierzchnia stanowiska	10 m ²
Wysokość n.p.m.	1800 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Głodek karyntyjski rośnie pod przewieszonymi skałami, na półce skalnej o długości ok. 10 m. Stanowisko jest lokalnie eksponowane na południe. Głodek karyntyjski występuje tu na płytkiej glebie inicjalnej wykształconej na podłożu słabo zmylonityzowanych skał granitowych.
Stan siedliska	Nie stwierdzono zmian w siedlisku mogących mieć negatywny wpływ na głodka karyntyjskiego.

Liczebność	28 kęp z 50 rozetkami liściowymi + 13 siewek
Struktura	Liczba stwierdzonych rozetek generatywnych: 2
	Liczba stwierdzonych rozetek płonnych: 48
	Liczba stwierdzonych siewek: 13
Stan populacji	W trakcie kontroli nie zaobserwowano uszkodzeń ani zmian chorobowych. Stan populacji oceniono jako dobry, ale ze względu na niewielką liczebność i bardzo małą powierzchnię występowania jest ona silnie zagrożona.

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
Anemone narcissifolia, Antennaria carpatica, Bartsia alpina, Campanula polymorpha,

Cardaminopsis neglecta, *Carex sempervirens*, *Cystopteris fragilis*, *Doronicum clusii*, *Erigeron uniflorus*, *Festuca picta*, *Juncus trifidus*, *Leontodon pseudotaraxaci*, *Oxyria digyna*, *Pachypleurum simplex*, *Pulsatilla alba*, *Ranunculus oreophilus*, *Saxifraga carpatica*, *Sedum aplestre*, *Silene acaulis*, *Soldanella carpatica*, *Solidago alpestris*, *Taraxacum* sp., *Vaccinium vitis-idea*, *Viola biflora*,

Głodek karyntyjski – widok ogólny siedliska

Głodek karyntyjski – różyczki liściowe

Zarzyczka górską <i>Cortusa matthioli</i> L.	
Nazwa stanowiska	dolina Małej Łąki
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Tatrach Zachodnich, na orograficznie prawym zboczu doliny Małej Łąki, bezpośrednio przy drodze prowadzącej dnem doliny.
Współrzędne geograficzne	E 19°54'02,1" N 49°16'18,6"
Powierzchnia stanowiska	160 m ²
Wysokość n.p.m.	980 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Zarzyczka rośnie w dnie lasu bukowo-jodłowego <i>Dentario glandulosae-Fagetum</i> , wzdłuż niewielkiego cieku wodnego wypływającego powyżej na zboczu.
Stan siedliska	Zagrożenie, jak na razie niewielkie, stanowią prace leśne. Stwierdzono obecność kup gałęzi pozostałych po wyróbce drewna, które doprowadziły do punktowego zaniku roślinności na stanowisku. Ponadto zaobserwowano mechaniczne uszkodzenia darni w najbliższym sąsiedztwie stanowiska, powstałe w wyniku prowadzonej zrywki drewna.

Liczebność	Liczba stwierdzonych osobników: 157
Struktura	Liczba stwierdzonych osobników generatywnych: 73
	Liczba stwierdzonych osobników płonnych: 59
	Liczba stwierdzonych siewek: 25
Stan populacji	Dobry. W trakcie kontroli nie stwierdzono na roślinach żadnych uszkodzeń ani zmian chorobowych. Na pędach generatywnych obserwowano liczne owocostany.

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
Abies alba, Acer pseudoplatanus, Ajuga reptans, Aruncus sylvestris, Asplenium viride, Astrantia major, Bellidiastrum michelii, Calamagrostis arundinacea, Calamagrostis varia,

Caltha laeta, *Cardamine amara*, *Cardamine trifolia*, *Carex digitata*, *Carex sylvatica*, *Chaerophyllum hirsutum*, *Cirsium erisithales*, *Crepis paludosa*, *Cystopteris fragilis*, *Cystopteris montana*, *Dentaria enneaphyllos*, *Digitalis grandiflora*, *Dryopteris expansa*, *Equisetum palustre*, *Fagus sylvatica*, *Fragaria vesca*, *Galeobdolon luteum*, *Gentiana asclepiadea*, *Geum rivale*, *Hieracium murorum*, *Homogyne alpina*, *Leucanthemum waldsteinii*, *Listera ovata*, *Maianthemum bifolium*, *Mercurialis perennis*, *Mycelis muralis*, *Oxalis acetosella*, *Petasites albus*, *Phyteuma spicatum*, *Picea abies*, *Pimpinella major*, *Polygonatum verticillatum*, *Prenanthes purpurea*, *Primula elatior*, *Pulmonaria obscura*, *Ranunculus platanifolius*, *Ranunculus repens*, *Rubus idaeus*, *Sanicula europaea*, *Soldanella carpatia*, *Solidago alpestris*, *Sorbus aucuparia*, *Thalictrum aquilegiifolium*, *Vaccinium myrtillus*, *Valeriana tripteris*, *Veronica beccabunga*, *Viola biflora*, *Viola reichenbachiana*.

Zarzyczka górską – widok ogólny siedliska

Zarzyczka górska – siewka

Malina moroszka <i>Rubus chamaemorus</i> L.	
Nazwa stanowiska	Puścizna Wielka
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Kotlinie Orawsko-Nowotarskiej, na największym ze zlokalizowanych tam torfowisk wysokich.
Współrzędne geograficzne	E 19°45'39,8" N 49°27'11,5"
Powierzchnia stanowiska	500 m ²
Wysokość n.p.m.	660 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Malina moroszka rośnie na grubym pokładzie torfu na torfowisku wysokim typu bałtyckiego.
Stan siedliska	Nie stwierdzono niekorzystnych zmian w siedlisku i jego bezpośrednim sąsiedztwie. Natomiast na obrzeżach torfowiska cały czas prowadzona jest eksploatacja torfu, co w dłuższej perspektywie czasu może doprowadzić do odwodnienia terenu lub nawet fizycznej likwidacji stanowiska.

Liczebność	Ok. 19 500 pędów. Liczbę pędów oszacowano na podstawie ich zliczenia na dziesięciu losowo wybranych poletkach o powierzchni 1m ²
Zagęszczenie	2 – 105 pędów na 1 m ² , średnio 39 pędów na 1m ²
Struktura	Liczba stwierdzonych pędów generatywnych: nie stwierdzono
	Liczba oszacowanych pędów płonnych: 19 500
	Liczba stwierdzonych siewek: nie stwierdzono
Stan populacji	W trakcie kontroli nie zaobserwowano uszkodzeń ani zmian chorobowych, ale nie odnaleziono również pędów generatywnych ani siewek.

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
Andromeda polifolia, Calluna vulgaris, Drosera rotundifolia, Empetrum nigrum, Eriophorum

vaginatum, *Ledum palustre*, *Oxycoccus palustris*, *Pinus mugo*, *Pinus x rhaetica*, *Pinus sylvestris*, *Vaccinium uliginosum*

Malina moroszka – widok ogólny siedliska

Malina moroszka – pędy liściowe

Sybalidia rozesłana <i>Sibbaldia procumbens</i> L.	
Nazwa stanowiska	dolina Litworowa
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Tatrach Zachodnich, w masywie Czerwonych Wierchów, na dnie i południowym zboczu największego leja krasowego zlokalizowanego w dolinie Litworowej.
Współrzędne geograficzne	E 19°54'42,9" N 49°14'13,0"
Powierzchnia stanowiska	100 m ²
Wysokość n.p.m.	1800 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Sybalidia rozesłana rośnie w wyleżysku śnieżnym i częściowo w miejscu po dawnym stawie, na wilgotnych rankerach utworzonych z rumoszu składającego się z wymieszanych skał węglanowych i krystalicznych.
Stan siedliska	Nie stwierdzono zmian w siedlisku mogących mieć negatywny wpływ na sybaldię rozesłaną.

Liczebność	Ze względu na typ wzrostu określenie liczby osobników było niemożliwe.
Zagęszczenie	Oszacowano stopień pokrycia terenu przez sybaldię rozesłaną na 10 losowo rozmieszczonych próbach o powierzchni 1 m ² . Wyniki kształtowały się od 0 – 30%. Średnio sybalidia zajmowała 17% powierzchni poletek próbnych.
Struktura	Liczba stwierdzonych pędów generatywnych: liczne
	Liczba stwierdzonych pędów płonnych: liczne
	Liczba stwierdzonych siewek: na dziesięć losowo wybranych prób o powierzchni 1m ² siewek nie stwierdzono na dwóch. Na pozostałych ośmiu stwierdzono od kilku do ponad 50 siewek na 1 m ² .
Stan populacji	W trakcie kontroli nie zaobserwowano uszkodzeń ani zmian chorobowych. Rośliny obficie kwitły, a w ich sąsiedztwie

	stwierdzono obecność licznych siewek.
--	---------------------------------------

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
Alchemilla sp., Androsace obtusifolia, Angelica archangelica, Arabis alpina, Bartsia alpina, Cardaminopsis neglecta, Cardaminopsis halleri, Carex atrata, Carex parviflora, Carex sempervirens, Cerastium cerastoides, Festuca picta, Gentiana verna, Geum montanum, Gnaphalium supinum, Hutchinsia alpina, Luzula alpino-pilosa, Mutellina purpurea, Myosotis sylvatica, Oreochloa disticha, Oxyria digyna, Pachypleurum simplex, Pedicularis oederi, Phleum commutatum, Plantago atrata, Poa alpina, Polygonum bistorta, Polygonum viviparum, Potentilla aurea, Primula elatior, Ranunculus alpinus, Ranunculus pseudomontanus, Rhodiola rosea, Salix alpina, Salix herbacea, Salix reticulata, Saxifraga androsacea, Sedum alpestre, Sesleria tatrae, Soldanella carpatica, Swertia perennis, Taraxacum sp., Veronica alpina,

Sybaldia rozesłana – widok ogólny siedliska

Sybaldia rozesłana – kwitnące rośliny

Sybaldia rozesłana – siewka

Traganek zwisłokwiatowy <i>Astragalus penduliflorus</i> Lam.	
Nazwa stanowiska	Dolina Smytnia 1
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Tatrach Zachodnich, w masywie Kominiarskiego Wierchu, na orograficznie lewym zboczu doliny Smytniej.
Współrzędne geograficzne	E 19°50'35,3" N 49°14'21,3"
Powierzchnia stanowiska	ok. 100 m ²
Wysokość n.p.m.	1450 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Traganek zwisłokwiatowy porasta tu strome zbocze doliny o ekspozycji południowej i południowo-wschodniej. Rośnie w murawach, na trawiastych upłazach i wychodniach skalnych.
Stan siedliska	Dobry. Siedlisko ulega stopniowemu zarastaniu przez kosodrzewinę, jednakże położenie w lawinowym żlebie sprzyja jego utrzymaniu w formie otwartych muraw i traworośli.

Liczebność	Stwierdzono 18 kęp traganek zwisłokwiatowy, złożonych łącznie ze 179 pędów. Liczba pędów w poszczególnych kępach wahała się od 2 do 30.
Struktura	Liczba stwierdzonych pędów generatywnych: 30 w 5 kępach
	Liczba stwierdzonych pędów płonnych: 149 w 18 kępach
	Liczba stwierdzonych siewek: nie odnaleziono
Stan populacji	Dobry. Rośliny kwitną i owocują. Stwierdzono zgryzienie, prawdopodobnie przez jeleniowate, 11 pędów oraz zdeptanie pędów w 1 kępie.

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
Asplenium viride, Bellidiastrum michelii, Calamagrostis arundinacea, Calamagrostis villosa, Campanula polymorpha, Cardaminopsis halleri, Carex sempervirens, Carlina acaulis, Chamaenerion angustifolium, Cirsium erisithales, Cystopteris fragilis, Daphne mezereum,

Deschampsia caespitosa, Epilobium montanum, Euphrasia sasalisburgensis, Fragaria vesca, Galium anisophyllum, Galium mollugo, Gentiana asclepiadea, Geranium sylvaticum, Gymnadenia conopsea, Helianthemum nummularium subsp. grandiflorum, Heliosperma quadridentatum, Leucanthemum waldsteinii, Lilium martagon, Linum catharticum, Lotus corniculatus, Luzula luzuloides, Parnassia palustris, Phyteuma orbiculare, Picea abies, Pimpinella major, Pinus mugo, Polygala amara subsp. brachyptera, Polygonum bistorta, Potentilla crantzii, Rhodiola rosea, Rubus ideus, Salix caprea, Saxifraga aizoides, Saxifraga paniculata, Scabiosa lucida, Thalictrum aquilegifolium, Thymus pulegioides, Tofieldia calyculata, Vaccinium myrtillus, Viola biflora

Traganek zwisłokwiatowy – widok ogólny siedliska

Traganek zwisłokwiatowy – pęd generatywny

Traganek zwisłokwiatowy <i>Astragalus penduliflorus</i> Lam.	
Nazwa stanowiska	Dolina Smytnia 2
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Tatrach Zachodnich, w masywie Kominiarskiego Wierchu, w dnie doliny Smytniej.
Współrzędne geograficzne	E 19°50'32,7" N 49°14'21,4"
Powierzchnia stanowiska	25 m ²
Wysokość n.p.m.	1485 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Traganek zwisłokwiatowy rośnie tu w murawach i trawiastych upłazach o ekspozycji południowej i południowo-wschodniej, zlokalizowanych powyżej kilkumetrowego progu skalnego.
Stan siedliska	Dobry. Siedlisko ulega stopniowemu zarastaniu przez kosodrzewinę, jednakże położenie w lawinowym żlebie sprzyja jego utrzymaniu w formie otwartych muraw i traworośli.

Liczebność	Stwierdzono 10 kęp traganek zwisłokwiatowych, złożonych łącznie ze 134 pędów. Liczba pędów w poszczególnych kępach wahała się od 3 do 36 Oprócz tego odnaleziono dwie młode rośliny, 2 pojedyncze osobno rosnące pędy, których wysokość nie przekraczała 10 cm.
Struktura	Liczba stwierdzonych pędów generatywnych: 34 w 6 kępach
	Liczba stwierdzonych pędów płonnych: 102 w 10 kępach
	Liczba stwierdzonych siewek: nie odnaleziono. Stwierdzono jednak 2 młodociane osobniki o długości pędów poniżej 10 cm
Stan populacji	Rośliny kwitną i owocują. 57 pędów uległo uszkodzeniom spowodowanym przez zwierzęta – część została zgryziona, a część zadeptana. W poprzek stanowiska przebiega wydeptana przez jeleniowate ścieżka.

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
--

Aconitum variegatum subsp. *variegatum*, *Agrostis capillaris*, *Alchemilla* sp., *Asplenium viride*, *Astrantia major*, *Calamagrostis arundinacea*, *Campanula polymorpha*, *Carex sempervirens*, *Carlina acaulis*, *Chamaenerion angustifolium*, *Cirsium erisithales*, *Dactylis glomerata*, *Deschampsia caespitosa*, *Festuca carpatica*, *Filipendula ulmaria*, *Galium mollugo*, *Gentiana asclepiadea*, *Helianthemum nummularium* subsp. *grandiflorum*, *Heracleum sphondylium*, *Hypericum maculatum*, *Knautia arvensis*, *Leucanthemum waldsteinii*, *Lilium martagon*, *Linum catharticum*, *Lotus corniculatus*, *Luzula luzuloides*, *Luzula sylvatica*, *Phleum hirsutum*, *Phyteuma orbiculare*, *Picea abies*, *Pimpinella major*, *Poa alpina*, *Potentilla aurea*, *Potentilla crantzii*, *Primula elatior*, *Salix caprea*, *Saxifraga paniculata*, *Scabiosa lucida*, *Sorbus aucuparia*, *Urtica dioica*, *Vaccinium myrtillus*

Traganek zwisłokwiatowy – widok ogólny siedliska

Traganek zwisłokwiatowy – pęd generatywny

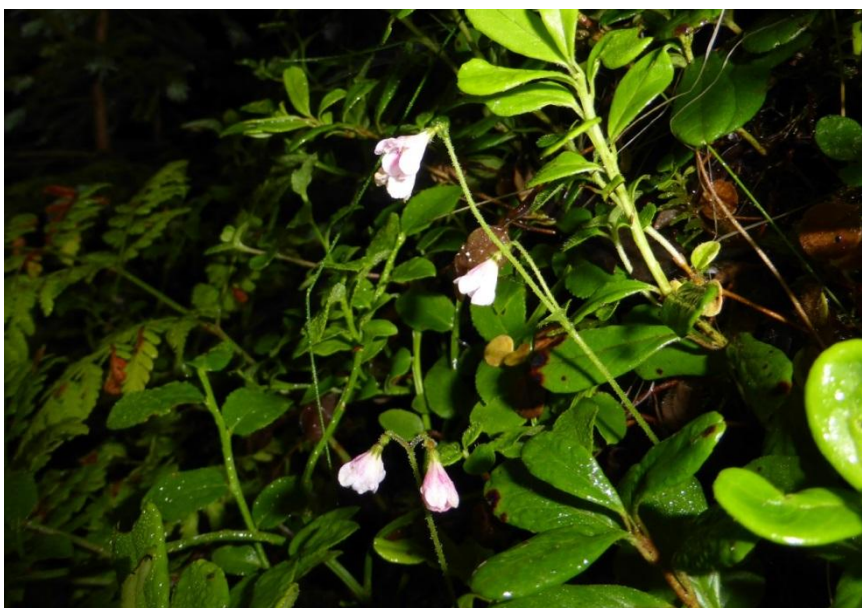
Zimoziół północny <i>Linnaea borealis</i> L.	
Nazwa stanowiska	przy drodze do Morskiego Oka
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Tatrach Wysokich, w dolinie Rybiego potoku, powyżej Włosienicy, przy drodze prowadzącej do Morskiego Oka.
Współrzędne geograficzne	E 20°04'31,7" N 49°12'31,4"
Powierzchnia stanowiska	25 m ²
Wysokość n.p.m.	1380 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Zimoziół północny rośnie pod okapem drzewostanu świerkowego na wilgotnych, dużych głazach granitowych pokrytych czapami mchów.
Stan siedliska	W związku z lokalizacją przy niezwykle intensywnie użytkowanym szlaku turystycznym siedlisko zagrożone jest poprzez niszczenie i eutrofizację. Na części skałek darń została całkowicie zdarta, widoczne są wydeptania i ślady po załatwianiu potrzeb fizjologicznych. Ze względu na niewielką powierzchnię stanowisko to jest silnie zagrożone. W celu ograniczenia tych niekorzystnych zjawisk teren ten został w 2013 r. odgradzony od drogi drewnianym, żerdziowym płotem.

Liczebność	Ze względu na typ wzrostu określenie liczby osobników było niemożliwe.
Zagęszczenie	pojedyncze pędy położące się wśród borówek i mchów
Struktura	Liczba stwierdzonych pędów generatywnych: 17
	Liczba stwierdzonych pędów płonnych: miejscami dość liczne
	Liczba stwierdzonych siewek: nie odnaleziono
Stan populacji	W trakcie kontroli nie stwierdzono na roślinach żadnych uszkodzeń ani zmian chorobowych. Rośliny kwitły. Populacja jest silnie zagrożona przez turystów schodzących z wyznaczonego szlaku.

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
Calamagrostis villosa, Deschampsia flexuosa, Dryopteris carthusiana, Dryopteris dilatata, Homogyne alpina, Huperzia selago, Lycopodium annotinum, Oxalis acetosella, Picea abies, Pinus mugo, Rubus idaeus, Sorbus aucuparia, Stellaria nemorum, Vaccinium myrtillus, Vaccinium vitis-idea.

Zimoziół północny – widok ogólny siedliska

Zimoziół północny – kwitnące pędy

Jęczyzka syberyjska <i>Ligularia sibirica</i> (L.) Cass.	
Nazwa stanowiska	polana Biały Potok
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Rowie Podtatrzańskim, na polanie Biały Potok.
Współrzędne geograficzne	E 19°51'03,7" N 49°17'05,0"
Powierzchnia stanowiska	150 m ²
Wysokość n.p.m.	905 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Jęczyzka syberyjska rośnie tu na miejscach otwartych jak i nieco zacienionych przez drzewa i krzewy, na wilgotnej glebie torfowej torfowisk niskich.
Stan siedliska	Dobry. Nie stwierdzono zmian w siedlisku mogących mieć negatywny wpływ na jęczyzkę syberyjską. W dłuższej perspektywie możliwe zarastanie siedliska przez rozrastające się wierzby i świerki

Liczebność	Liczba stwierdzonych osobników: 95
Zagęszczenie	Na powierzchni próbnej o wymiarach 3 x 3m stwierdzono 10 osobników generatywnych i 16 płonnych.
Struktura	Liczba stwierdzonych osobników generatywnych: 53
	Liczba stwierdzonych osobników płonnych: 42
	Liczba stwierdzonych siewek: nie odnaleziono
Stan populacji	W trakcie kontroli stwierdzono ślady po przegonie owiec i zgryzienia części pędów kwiatostanowych. Uszkodzenia te mają ujemny wpływ na możliwości reprodukcyjne jęczyzki syberyjskiej.

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
Agrostis canina, Briza media, Caltha laeta, Carex davalliana, Carex flava, Carex panicea,

Chaerophyllum hirsutum, Cirsium palustre, Cirsium rivulare, Crepis paludosa, Cruciata glabra, Dactylorhiza fuchsii, Dactylorhiza majalis, Epipactis helleborine, Equisetum palustre, Eriophorum latifolium, Festuca pratensis, Festuca rubra, Filipendula ulmaria, Galium uliginosum, Gentiana asclepiadea, Geum rivale, Hypericum maculatum, Lathyrus pratensis, Leontodon hastilis, Leucanthemum vulgare, Lychnis flos-cuculi, Menyanthes trifoliata, Oxycoccus palustris, Picea abies, Polygonum bistorta, Potentilla erecta, Prunella vulgaris, Ranunculus acris, Salix pentandra, Salix purpurea, Salix silesiaca, Trifolium pratense, Valeriana simplicifolia, Veratrum lobelianum,

Języczka syberyjska – widok ogólny siedliska

Języczka syberyjska – kwitnące osobniki

Saussurea wielkogłowa <i>Saussurea pygmaea</i> (Jacq.) Spreng.	
Nazwa stanowiska	Błyszcz
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Tatrach Zachodnich pod wierzchołkiem Błyszcz.
Współrzędne geograficzne	E 19°50'29,8" N 49°11'36,1"
Powierzchnia stanowiska	1 m ²
Wysokość n.p.m.	2100 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Saussurea wielkogłowa rośnie tu na zboczu o ekspozycji północnej, w luźnej murawie wykształconej na piargu skał krystalicznych.
Stan siedliska	Stanowisko znajduje się w pobliżu szlaku turystycznego na Błyszcz (ok. 6 m od trasy). W połączeniu z łatwą dostępnością przyległego do ścieżki terenu stwarza to zagrożenie w postaci mechanicznego uszkodzenia sąsiadującej ze szlakiem murawy, w tym także stanowiska <i>Saussurea pygmaea</i> . W trakcie przeprowadzonej kontroli nie stwierdzono jednak takiego zjawiska.

Liczebność	Liczba stwierdzonych pędów: 11
Zagęszczenie	rośliny rosną w dwóch kępach na powierzchni 0,04 m ²
Struktura	Liczba stwierdzonych pędów generatywnych: 5
	Liczba stwierdzonych pędów płonnych: 6
	Liczba stwierdzonych siewek: nie odnaleziono
Stan populacji	W trakcie kontroli nie zaobserwowano uszkodzeń ani zmian chorobowych. W związku z bliskością uczęszczanego szlaku turystycznego istnieje ryzyko, że rośliny zostaną zadeptane. Ponadto mogą one ulec uszkodzeniu przez osuwający się pobliskim piargiem materiał skalny. Ze względu na małą liczbę osobników populacja ta jest silnie zagrożona.

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
Campanula polymorpha, Doronicum clusii, Festuca airoides, Geum reptans, Leucanthemopsis alpina, Luzula alpino-pilosa, Luzula spicata, Oreochloa disticha, Pedicularis verticillata, Poa laxa, Polygonum viviparum, Saxifraga bryoides, Saxifraga moschata, Silene acaulis,

Saussurea wielkogłowa – widok ogólny siedliska

Saussurea wielkogłowa – kwitnące osobniki

Saussurea wielkogłowa <i>Saussurea pygmaea</i> (Jacq.) Spreng.	
Nazwa stanowiska	Smreczyński Wierch
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Tatrach Zachodnich pod wierzchołkiem Smreczyńskiego Wierchu, tuż przy granicy państwa. Część stanowiska znajduje się po stronie słowackiej. Dane zebrano wyłącznie dla części znajdującej się po stronie polskiej.
Współrzędne geograficzne	E 19°52'49,5" N 49°12'14,5"
Powierzchnia stanowiska	100 m ²
Wysokość n.p.m.	2045 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Saussurea wielkogłowa rośnie tu grani i zboczu o ekspozycji zachodniej, w luźnej murawie wykształconej na piargu skał krystalicznych.
Stan siedliska	Siedlisko ma charakter w pełni naturalny. Jedyne zagrożenie stanowi wąska ścieżka wydeptywana przez osoby wchodzące granią na Smreczyński Wierch.

Liczebność	Liczba stwierdzonych pędów: 93
Zagęszczenie	Rośliny rosną w 11 kępach liczących od 3 do 28 pędów, rozrzuconych na powierzchni całego stanowiska.
Struktura	Liczba stwierdzonych pędów generatywnych: 9 w 7 kępach
	Liczba stwierdzonych osobników płonnych: 84 w 11 kępach
	Liczba stwierdzonych siewek: nie odnaleziono
Stan populacji	Rośliny wykształcają pędy generatywne. Zaobserwowano także dość liczne pędy płonne. 3 kępy rosnące na grani były uszkodzone w wyniku deptania przez osoby wchodzące na szczyt Smreczyńskiego Wierchu. Z kolei osobniki rosnące na zboczu są narażone na uszkodzenie lub nawet całkowite zasypanie przez zsuwający się po stromym stoku materiał skalny.

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku

Anthoxanthum alpinum, *Avenula versicolor*, *Bartsia alpina*, *Campanula alpina*, *Campanula polymorpha*, *Carex atrata*, *Carex fuliginosa*, *Carex sempervirens*, *Doronicum clusii*, *Euphrasia tatrae*, *Festuca airoides*, *Gentiana frigida*, *Hieracium alpinum*, *Huperzia selago*, *Lloydia serotina*, *Oreochloa disticha*, *Pachypleurum simplex*, *Pedicularis verticillata*, *Polygonum bistorta*, *Polygonum viviparum*, *Potentilla aurea*, *Primula minima*, *Rhodiola rosea*, *Salix alpina*, *Salix herbacea*, *Saxifraga bryoides*, *Saxifraga paniculata*, *Silene acaulis*, *Soldanella carpatica*, *Thymus alpestris*, *Vaccinium vitis-idaea*,

Saussurea wielkoglwa – widok ogólny siedliska

Saussurea wielkogłowa – kwitnący osobnik

Bagnica torfowa <i>Scheuchzeria palustris</i> L.	
Nazwa stanowiska	Puścizna Wielka 1
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Kotlinie Orawsko-Nowotarskiej na torfowisku Puścizna Wielka.
Współrzędne geograficzne	E 19°45'49,0" N 49°27'06,1"
Powierzchnia stanowiska	7 m ²
Wysokość n.p.m.	664 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Bagnica torfowa rośnie w terenie otwartym w niewielkim dobrze uwodnionym zagłębieniu (dolince) i jego bezpośrednim sąsiedztwie na torfowisku wysokim.
Stan siedliska	Nie stwierdzono niekorzystnych zmian w siedlisku i jego bezpośrednim sąsiedztwie. Natomiast na obrzeżach torfowiska cały czas prowadzona jest eksploatacja torfu, co w dłuższej perspektywie czasu może doprowadzić do odwodnienia terenu lub nawet fizycznej likwidacji stanowiska.

Liczebność	Liczba stwierdzonych pędów: 127
Struktura	Liczba stwierdzonych pędów generatywnych: nie odnaleziono
	Liczba stwierdzonych pędów płonnych: 127
	Liczba stwierdzonych siewek: nie odnaleziono (trudności z identyfikacją)
Stan populacji	W trakcie kontroli nie stwierdzono uszkodzeń ani zmian chorobowych, lecz nie odnaleziono również pędów generatywnych, co może sugerować osłabienie zdolności reprodukcyjnych roślin i mieć negatywny wpływ na liczebność i kondycję populacji w przyszłości.

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
Andromeda polifolia, Calluna vulgaris, Drosera anglica, Drosera rotundifolia, Empetrum

nigrum, *Eriophorum vaginatum*, *Oxycoccus palustris*, *Rhynchospora alba*

Bagnica torfowa – widok ogólny siedliska

Bagnica torfowa – pędy pływne

Bagnica torfowa <i>Scheuchzeria palustris</i> L.	
Nazwa stanowiska	Puścizna Wielka 2
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Kotlinie Orawsko-Nowotarskiej na torfowisku Puścizna Wielka.
Współrzędne geograficzne	E 19°45'52,2" N 49°27'03,4"
Powierzchnia stanowiska	8 m ²
Wysokość n.p.m.	665 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Bagnica torfowa rośnie w terenie otwartym w niewielkich dobrze uwodnionych zagłębieniach (dolinkach) i ich bezpośrednim sąsiedztwie na torfowisku wysokim.
Stan siedliska	Nie stwierdzono niekorzystnych zmian w siedlisku i jego bezpośrednim sąsiedztwie. Natomiast na obrzeżach torfowiska cały czas prowadzona jest eksploatacja torfu, co w dłuższej perspektywie czasu może doprowadzić do odwodnienia terenu lub nawet fizycznej likwidacji stanowiska.

Liczebność	Liczba stwierdzonych pędów: 147
Zagęszczenie	Rośliny rosną w dwóch dolinkach: I - o powierzchni 7 m ² , w której stwierdzono 132 pędy płonne, II - o powierzchni 1 m ² , w której odnaleziono 15 pędów płonnych.
Struktura	Liczba stwierdzonych pędów generatywnych: nie odnaleziono
	Liczba stwierdzonych pędów płonnych: 147
	Liczba stwierdzonych siewek: nie odnaleziono
Stan populacji	W trakcie kontroli nie stwierdzono uszkodzeń ani zmian chorobowych, lecz nie odnaleziono również pędów generatywnych, co może sugerować osłabienie zdolności reprodukcyjnych roślin i mieć negatywny wpływ na liczebność i kondycję populacji w przyszłości.

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
Andromeda polifolia, Calluna vulgaris, Drosera anglica, Drosera rotundifolia, Empetrum nigrum, Eriophorum vaginatum, Oxycoccus palustris, Rhynchospora alba

Bagnica torfowa <i>Scheuchzeria palustris</i> L.	
Nazwa stanowiska	Puścizna Wielka 3
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Kotlinie Orawsko-Nowotarskiej na torfowisku Puścizna Wielka.
Współrzędne geograficzne	E 19°45'55,2" N 49°27'00,3"
Powierzchnia stanowiska	15 m ²
Wysokość n.p.m.	664 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Bagnica torfowa rośnie w terenie otwartym w niewielkim dobrze uwodnionym zagłębieniu (dolince) i jego bezpośrednim sąsiedztwie na torfowisku wysokim.
Stan siedliska	Nie stwierdzono niekorzystnych zmian w siedlisku i jego bezpośrednim sąsiedztwie. Natomiast na obrzeżach torfowiska cały czas prowadzona jest eksploatacja torfu, co w dłuższej perspektywie czasu może doprowadzić do odwodnienia terenu lub nawet fizycznej likwidacji stanowiska.

Liczebność	Liczba stwierdzonych pędów: 63
Struktura	Liczba stwierdzonych pędów generatywnych: nie odnaleziono
	Liczba stwierdzonych pędów płonnych: 63
	Liczba stwierdzonych siewek: nie odnaleziono
Stan populacji	W trakcie kontroli nie stwierdzono uszkodzeń ani zmian chorobowych, lecz nie odnaleziono również pędów generatywnych, co może sugerować osłabienie zdolności reprodukcyjnych roślin i mieć negatywny wpływ na liczebność i kondycję populacji w przyszłości.

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
Andromeda polifolia, Calluna vulgaris, Drosera anglica, Drosera rotundifolia, Empetrum nigrum, Eriophorum vaginatum, Ledum palustre, Rhynchospora alba

Bagnica torfowa <i>Scheuchzeria palustris</i> L.	
Nazwa stanowiska	Baligówka 1
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Kotlinie Orawsko-Nowotarskiej na torfowisku Baligówka.
Współrzędne geograficzne	E 19°48'33,6" N 49°28'26,1"
Powierzchnia stanowiska	26 m ²
Wysokość n.p.m.	660 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Bagnica torfowa rośnie w terenie otwartym w 3 niewielkich dobrze uwodnionych zagłębieniach (dolinkach) i ich bezpośrednim sąsiedztwie na torfowisku wysokim.
Stan siedliska	Nie stwierdzono niekorzystnych zmian w siedlisku i jego bezpośrednim sąsiedztwie. Torfowisko jest jednak częściowo odwodnione poprzez stare rowy, które wykopano przygotowując teren do eksploatacji torfu na skalę przemysłową, do czego jednak nie doszło.

Liczebność	Okolo 5130 pędów. Ze względu na obfite występowanie, dokładne policzenie pędów bagnicy torfowej było niemożliwe. Liczebność populacji oszacowano na podstawie zliczenia pędów na losowo wybranych poletkach próbnych o powierzchni 1 m ² – po jednym w każdym z trzech zagłębień i ekstrapolowaniu wyników na całą powierzchnię poszczególnych dolinek.
Zagęszczenie	Rośliny występują w trzech zagłębieniach terenu o powierzchni: I – 5 m ² II – 9 m ² III – 12 m ² . Na poletkach próbnych (1 m ²) stwierdzono odpowiednio: I – 180 pędów płonnych, 24 pędy generatywne II – 212 pędów płonnych, 42 pędy generatywne

	III – 126 pędów płonnych, 26 pędów generatywnych
Struktura	Liczba oszacowanych pędów generatywnych: 810
	Liczba oszacowanych pędów płonnych: 4320
	Liczba stwierdzonych siewek: nie odnaleziono
Stan populacji	Nie stwierdzono uszkodzeń ani zmian chorobowych. Na pędach generatywnych były obecne zawiązane owoce.

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
Andromeda polifolia, Calluna vulgaris, Carex limosa, Eriophorum vaginatum, Oxycoccus palustris

Bagnica torfowa – widok ogólny siedliska

Bagnica torfowa – pęd generatywny z wykształconymi owocami

Bagnica torfowa <i>Scheuchzeria palustris</i> L.	
Nazwa stanowiska	Baligówka 2
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Kotlinie Orawsko-Nowotarskiej na torfowisku Baligówka.
Współrzędne geograficzne	E 19°48'32,0" N 49°28'29,2"
Powierzchnia stanowiska	10 m ²
Wysokość n.p.m.	659 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Bagnica torfowa rośnie w terenie otwartym w niewielkim dobrze uwodnionym zagłębieniu (dolince) i jego bezpośrednim sąsiedztwie na torfowisku wysokim.
Stan siedliska	Nie stwierdzono niekorzystnych zmian w siedlisku i jego bezpośrednim sąsiedztwie. Torfowisko jest jednak częściowo odwodnione poprzez stare rowy, które wykopano przygotowując teren do eksploatacji torfu na skalę przemysłową, do czego jednak nie doszło.

Liczebność	Okolo 1630 pędów. Ze względu na obfite występowanie, dokładne policzenie pędów bagnicy torfowej było niemożliwe. Liczebność populacji oszacowano na podstawie zliczenia pędów na losowo wybranym poletku próbnym o powierzchni 1 m ² i ekstrapolowaniu wyniku na całą powierzchnię stanowiska.
Zagęszczenie	Na poletku próbnym o powierzchni 1 m ² stwierdzono 142 pędy płonne i 21 pędów generatywnych.
Struktura	Liczba oszacowanych pędów generatywnych: 210
	Liczba oszacowanych pędów płonnych: 1420
	Liczba stwierdzonych siewek: nie odnaleziono
Stan populacji	Nie stwierdzono uszkodzeń ani zmian chorobowych. Na pędach generatywnych były obecne zawiązane owoce.

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
Andromeda polifolia, Calluna vulgaris, Carex nigra, Drosera anglica, Drosera rotundifolia, Eriophorum vaginatum, Oxycoccus palustris

Bagnica torfowa <i>Scheuchzeria palustris</i> L.	
Nazwa stanowiska	Baligówka 3
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Kotlinie Orawsko-Nowotarskiej na torfowisku Baligówka.
Współrzędne geograficzne	E 19°48'34,9" N 49°28'25,0"
Powierzchnia stanowiska	45 m ²
Wysokość n.p.m.	658 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Bagnica torfowa rośnie w terenie otwartym w niewielkim dobrze uwodnionym zagłębieniu (dolince) i jego bezpośrednim sąsiedztwie na torfowisku wysokim.
Stan siedliska	Nie stwierdzono niekorzystnych zmian w siedlisku i jego bezpośrednim sąsiedztwie. Torfowisko jest jednak częściowo odwodnione poprzez stare rowy, które wykopano przygotowując teren do eksploatacji torfu na skalę przemysłową, do czego jednak nie doszło.

Liczebność	Okolo 7580 pędów. Ze względu na obfite występowanie, dokładne policzenie pędów bagnicy torfowej było niemożliwe. Liczebność populacji oszacowano na podstawie zliczenia pędów na losowo wybranych 2 poletkach próbnym o powierzchni 1 m ² każde i ekstrapolowaniu wyniku na całą powierzchnię stanowiska.
Zagęszczenie	Na poletkach próbnym (1 m ²) stwierdzono odpowiednio: I – 164 pędy płonne, 10 pędów generatywnych II – 149 pędów płonnych, 14 pędów generatywnych
Struktura	Liczba oszacowanych pędów generatywnych: 540
	Liczba oszacowanych pędów płonnych: 7040
	Liczba stwierdzonych siewek: nie odnaleziono
Stan populacji	Nie stwierdzono uszkodzeń ani zmian chorobowych. Na pędach

	generatywnych były obecne zawiązane owoce.
--	--

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
Andromeda polifolia, Calluna vulgaris, Carex limosa, Drosera rotundifolia, Eriophorum vaginatum, Oxycoccus palustris, Rhynchospora alba

Bagnica torfowa <i>Scheuchzeria palustris</i> L.	
Nazwa stanowiska	Baligówka 4
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Kotlinie Orawsko-Nowotarskiej na torfowisku Baligówka.
Współrzędne geograficzne	E 19°48'38,8" N 49°28'25,5"
Powierzchnia stanowiska	29 m ²
Wysokość n.p.m.	660 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Bagnica torfowa rośnie w terenie otwartym w 4 niewielkich dobrze uwodnionych zagłębieniach (dolinkach) i ich bezpośrednim sąsiedztwie na torfowisku wysokim.
Stan siedliska	Nie stwierdzono niekorzystnych zmian w siedlisku i jego bezpośrednim sąsiedztwie. Torfowisko jest jednak częściowo odwodnione poprzez stare rowy, które wykopano przygotowując teren do eksploatacji torfu na skalę przemysłową, do czego jednak nie doszło.

Liczebność	Okolo 5713 pędów. Ze względu na obfite występowanie, dokładne policzenie pędów bagnicy torfowej było niemożliwe. Liczebność populacji oszacowano na podstawie zliczenia pędów na losowo wybranym poletku próbnym o powierzchni 1 m ² każde i ekstrapolowaniu wyniku na całą powierzchnię stanowiska.
Zagęszczenie	Rośliny występują w czterech zagłębieniach, o zbliżonym pokryciu przez pędy bagnicy torfowej, na powierzchni odpowiednio: I – 16 m ² II – 9 m ² III – 2 m ² IV – 2 m ² Na poletku próbnym o powierzchni 1 m ² stwierdzono 186 pędów płonnych i 11 pędów generatywnych.

Struktura	Liczba oszacowanych pędów generatywnych: 319
	Liczba oszacowanych pędów płonnych: 5394
	Liczba stwierdzonych siewek: nie odnaleziono
Stan populacji	Nie stwierdzono uszkodzeń ani zmian chorobowych. Na pędach generatywnych były obecne zawiązane owoce.

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
Andromeda polifolia, Calluna vulgaris, Carex limosa, Drosera rotundifolia, Eriophorum vaginatum, Ledum palustre, Oxycoccus palustris, Pinus sylvestris

Bagnica torfowa <i>Scheuchzeria palustris</i> L.	
Nazwa stanowiska	Młaka Brzeże 1
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Kotlinie Orawsko-Nowotarskiej na torfowisku Młaka Brzeże.
Współrzędne geograficzne	E 19°57'44,7" N 49°27'28,5"
Powierzchnia stanowiska	40 m ²
Wysokość n.p.m.	614 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Bagnica torfowa rośnie w terenie otwartym w niewielkim dobrze uwodnionym zagłębieniu (dolince) i jego bezpośrednim sąsiedztwie na torfowisku wysokim.
Stan siedliska	Nie stwierdzono niekorzystnych zmian w siedlisku i jego bezpośrednim sąsiedztwie

Liczebność	Okolo 8768 pędów. Ze względu na obfite występowanie dokładne policzenie bagnicy torfowej było niemożliwe. Liczebność populacji oszacowano na podstawie zliczenia pędów na 5 losowo wybranych poletkach próbnych o powierzchni 0,25 m ² każde i ekstrapolowaniu wyniku na całą powierzchnię stanowiska.
Zagęszczenie	Na poletkach próbnych o powierzchni 0,25 m ² każde stwierdzono: 1) 29 pędów płonnych, 2 pędy generatywne 2) 71 pędów płonnych, 7 pędów generatywnych 3) 50 pędów płonnych, 5 pędów generatywnych 4) 64 pędy płonne, 10 pędów generatywnych 5) 29 pędów płonnych, 7 pędów generatywnych
Struktura	Liczba oszacowanych pędów generatywnych: 992
	Liczba oszacowanych pędów płonnych: 7776
	Liczba stwierdzonych siewek: nie odnaleziono
Stan populacji	Nie stwierdzono uszkodzeń ani zmian chorobowych. Na pędach

	generatywnych były obecne zawiązane owoce.
--	--

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
Andromeda polifolia, Calluna vulgaris, Carex nigra, Drosera rotundifolia, Empetrum nigrum, Eriophorum latifolium, Eriophorum vaginatum, Frangula alnus, Ledum palustre, Oxycoccus palustris, Pinus mugo, Potentilla erecta, Rhynchospora alba, Vaccinium uliginosum

Bagnica torfowa – widok ogólny siedliska

Bagnica torfowa – pęd generatywny z owocami

Bagnica torfowa <i>Scheuchzeria palustris</i> L.	
Nazwa stanowiska	Młaka Brzeże 2
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Kotlinie Orawsko-Nowotarskiej na torfowisku Młaka Brzeże.
Współrzędne geograficzne	E 19°57'41,1" N 49°27'29,2"
Powierzchnia stanowiska	50 m ²
Wysokość n.p.m.	613 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Bagnica torfowa rośnie tu w dobrze uwodnionym systemie zagłębień terenu (dolinek) na torfowisku wysokim.
Stan siedliska	Nie stwierdzono niekorzystnych zmian w siedlisku i jego bezpośrednim sąsiedztwie

Liczebność	Okolo 11 920 pędów. Ze względu na obfite występowanie dokładne policzenie bagnicy torfowej było niemożliwe. Liczebność populacji oszacowano na podstawie zliczenia pędów na 10 losowo wybranych poletkach o powierzchni 0,25 m ² każde i ekstrapolowaniu wyniku na całą powierzchnię stanowiska.
Zagęszczenie	Na poletkach próbnym o powierzchni 0,25 m ² każde stwierdzono: 1) 64 pędy płonne, 0 pędów generatywnych 2) 52 pędy płonne, 1 pęd generatywny 3) 71 pędów płonnych, 6 pędów generatywnych 4) 69 pędów płonnych, 9 pędów generatywnych 5) 97 pędów płonnych, 9 pędów generatywnych 6) 60 pędów płonnych, 0 pędów generatywnych 7) 48 pędów płonnych, 0 pędów generatywnych 8) 39 pędów płonnych, 0 pędów generatywnych 9) 32 pędy płonne, 0 pędów generatywnych 10) 38 pędów płonnych, 1 pęd generatywny
Struktura	Liczba oszacowanych pędów generatywnych: 520
	Liczba oszacowanych pędów płonnych: 11400

	Liczba stwierdzonych siewek: nie odnaleziono
Stan populacji	Nie stwierdzono uszkodzeń ani zmian chorobowych. Na pędach generatywnych były obecne zawiązane owoce.

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
Andromeda polifolia, Calluna vulgaris, Carex echinata, Carex limosa, Carex nigra, Drosera rotundifolia, Empetrum nigrum, Eriophorum angustifolium, Eriophorum vaginatum, Ledum palustre, Oxycoccus palustris, Pinus mugo, Potentilla erecta, Rhynchospora alba, Vaccinium uliginosum

Bagnica torfowa <i>Scheuchzeria palustris</i> L.	
Nazwa stanowiska	Młaka Brzeże 3
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Kotlinie Orawsko-Nowotarskiej na torfowisku Młaka Brzeże.
Współrzędne geograficzne	E 19°57'39,4" N 49°27'29,6"
Powierzchnia stanowiska	20 m ²
Wysokość n.p.m.	615 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Bagnica torfowa rośnie tu w dobrze uwodnionym zagłębieniu terenu (dolinie) na torfowisku wysokim.
Stan siedliska	Nie stwierdzono niekorzystnych zmian w siedlisku i jego bezpośrednim sąsiedztwie

Liczebność	Okolo 3456 pędów. Ze względu na obfite występowanie, dokładne policzenie bagnicy torfowej było niemożliwe. Liczebność populacji oszacowano na podstawie zliczenia pędów na 5 losowo wybranych poletkach o powierzchni 0,25 m ² każde i ekstrapolowaniu wyniku na całą powierzchnię stanowiska.
Zagęszczenie	Na poletkach próbnych o powierzchni 0,25 m ² każde stwierdzono: 1) 37 pędów płonnych, 0 pędów generatywnych 2) 38 pędów płonnych, 0 pędów generatywnych 3) 47 pędów płonnych, 0 pędów generatywnych 4) 61 pędów płonnych, 0 pędów generatywnych 5) 32 pędy płonne, 1 pęd generatywny
Struktura	Liczba oszacowanych pędów generatywnych: 16
	Liczba oszacowanych pędów płonnych: 3440
	Liczba stwierdzonych siewek: nie odnaleziono
Stan populacji	Nie stwierdzono uszkodzeń ani zmian chorobowych. Na pędach generatywnych były obecne zawiązane owoce.

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
Andromeda polifolia, Calluna vulgaris, Carex echinata, Carex nigra, Drosera rotundifolia, Eriophorum vaginatum, Oxycoccus palustris, Pinus mugo

Sit trójłuskowy <i>Juncus triglumis</i> L.	
Nazwa stanowiska	Uplaziańska Kopa 1
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Tatrach Zachodnich na północno-zachodnich zboczach Uplaziańskiej Kopy.
Współrzędne geograficzne	E 19°53'00,1" N 49°14'28,5"
Powierzchnia stanowiska	50 m ²
Wysokość n.p.m.	1680 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Sit trójłuskowy występuje tu w terenie otwartym, w obrębie źródłiska, na glebie przesiąkniętej wodą.
Stan siedliska	Nie stwierdzono niekorzystnych zmian w siedlisku i jego bezpośrednim sąsiedztwie

Liczebność	Ze względu na duże zagęszczenie sita trójłuskowego na stanowisku i wynikające z tego ryzyko zdeptania jego pędów oraz siewek w trakcie kontroli, zrezygnowano z dokładnego policzenia osobników. W związku z tym oszacowano jedynie stopień pokrycia źródłiska przez <i>Juncus triglumis</i> .
Zagęszczenie	Sit trójłuskowy rośnie tu obficie na całej powierzchni źródłiska, zajmując ok. 70 % jego powierzchni.
Struktura	Liczba oszacowanych pędów generatywnych: liczne
	Liczba oszacowanych pędów płonnych: liczne
	Liczba stwierdzonych siewek: liczne
Stan populacji	Nie stwierdzono uszkodzeń ani zmian chorobowych na pędach <i>Juncus triglumis</i> . Rośliny wykształcają liczne pędy generatywne i obficie owocują. Zaobserwowano także wiele młodych roślin i siewek.

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
--

Caltha laeta, *Carex nigra*, *Cerastium tatrae*, *Cirsium rivulare*, *Deschampsia caespitosa*, *Epilobium alsinifolium*, *Euphrasia* sp., *Galium anisophyllum*, *Gymnadenia conopsea*, *Leontodon hispidus* subsp. *hastilis*, *Linum catharticum*, *Listera ovata*, *Mutellina purpurea*, *Parnassia palustris*, *Pedicularis verticillata*, *Phyteuma orbiculare*, *Poa alpina*, *Polygonum viviparum*, *Prunella vulgaris*, *Salix alpina*, *Senecio subalpinus*, *Swertia perennis*, *Trifolium badium*, *Trifolium pratense*, *Tussilago farfara*

Sit trójluskowy – widok ogólny siedliska

Sit trójluskowy – owocujące pędy

Sit trójłuskowy <i>Juncus triglumis</i> L.	
Nazwa stanowiska	Uplaziańska Kopa 2
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Tatrach Zachodnich na północno-zachodnich zboczach Uplaziańskiej Kopy.
Współrzędne geograficzne	E 19°53'00,7" N 49°14'30,9"
Powierzchnia stanowiska	30 m ²
Wysokość n.p.m.	1666 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Sit trójłuskowy występuje tu w terenie otwartym, w obrębie źródłiska, na glebie przesiąkniętej wodą.
Stan siedliska	Nie stwierdzono niekorzystnych zmian w siedlisku i jego bezpośrednim sąsiedztwie

Liczebność	Ze względu na duże zagęszczenie sita trójłuskowego na stanowisku i wynikające z tego ryzyko zdeptania jego pędów oraz siewek w trakcie kontroli, zrezygnowano z dokładnego policzenia osobników. W związku z tym oszacowano jedynie stopień pokrycia źródłiska przez <i>Juncus triglumis</i> .
Zagęszczenie	Sit trójłuskowy rośnie na całej powierzchni źródłiska, zajmując ok. 50 % jego powierzchni.
Struktura	Liczba oszacowanych pędów generatywnych: liczne
	Liczba oszacowanych pędów płonnych: liczne
	Liczba stwierdzonych siewek: liczne
Stan populacji	Nie stwierdzono uszkodzeń ani zmian chorobowych na pędach <i>Juncus triglumis</i> . Rośliny wykształcają liczne pędy generatywne i obficie owocują. Zaobserwowano także wiele młodych roślin i siewek na stanowisku.

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
Bartsia alpina, Caltha laeta, Cardamine amara, Cardaminopsis arenosa, Carex nigra, Cerastium tatrae, Deschampsia caespitosa, Epilobium alsinifolium, Euphrasia sp., Leontodon hispidus subsp. hastilis, Mutellina purpurea, Parnassia palustris, Pedicularis verticillata, Poa alpina, Polygonum viviparum, Salix silesacia, Senecio subalpinus, Sesleria tatrae, Soldanella carpatICA, Swertia perennis, Trifolium badium

Sit trójłuskowy – widok ogólny siedliska

Sit trójłuskowy <i>Juncus triglumis</i> L.	
Nazwa stanowiska	Uplaziańska Kopa 3
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Tatrach Zachodnich na północno-zachodnich zboczach Uplaziańskiej Kopy.
Współrzędne geograficzne	E 19°53'10,0" N 49°14'45,8"
Powierzchnia stanowiska	15 m ²
Wysokość n.p.m.	1550 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Sit trójłuskowy występuje tu na glebie przesiąkniętej wodą, w obrębie niewielkiego źródła otoczonego zaroślami kosodrzewiny.
Stan siedliska	Siedlisko jest narażone na niszczenie przez turystów schodzących w tym rejonie z pobliskiego szlaku w celu załatwiania potrzeb fizjologicznych. W trakcie kontroli stanowiska stwierdzono ślady fekalizacji najbliższego otoczenia siedliska. Naturalnym zagrożeniem może być postępująca ekspansja kosodrzewiny.

Liczebność	Ze względu na duże zagęszczenie sita trójłuskowego na stanowisku i wynikające z tego ryzyko zdeptania jego pędów oraz siewek w trakcie kontroli, zrezygnowano z dokładnego policzenia osobników. W związku z tym oszacowano jedynie stopień pokrycia źródła przez <i>Juncus triglumis</i> .
Zagęszczenie	Sit trójłuskowy zajmuje 15 % powierzchni.
Struktura	Liczba oszacowanych pędów generatywnych: dość liczne
	Liczba oszacowanych pędów płonnych: dość liczne
	Liczba stwierdzonych siewek: dość liczne
Stan populacji	Rośliny wykształcają pędy generatywne i owocują. Zaobserwowano także dość liczne młode rośliny i siewki. Nie stwierdzono uszkodzeń ani zmian chorobowych na pędach <i>Juncus triglumis</i> . Część roślin była zdeptana.

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
--

Aconitum firmum subsp. firmum, Arabis soyeri subsp. subcoriacea, Caltha laeta, Campanula polymorpha, Carex capillaris, Cerastium tatrae, Deschampsia caespitosa, Epilobium alsinifolium, Euphrasia sp., Galium anisophyllum, Geum urbanum, Gymnadenia conopsea, Leontodon hispidus subsp. hastilis, Leontodon hispidus subsp. hispidus, Linum catharticum, Parnassia palustris, Pedicularis verticillata, Poa alpina, Polygonum viviparum, Primula elatior, Prunella vulgaris, Saxifraga aizoides, Selaginella selaginoides, Sesleria tatrae, Soldanella carpatica, Thymus pulegioides, Tussilago farfara

Sit trójłuskowy – widok ogólny siedliska

Turzyca pchła <i>Carex pulicaris</i> L.	
Nazwa stanowiska	Puścizna Rękowiańska 1
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Kotlinie Orawsko-Nowotarskiej na torfowisku Puścizna Rękowiańska.
Współrzędne geograficzne	E 19°51'01,0" N 49°27'43,3"
Powierzchnia stanowiska	60 m ²
Wysokość n.p.m.	656 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Turzyca pchła rośnie tu w południowej, zmeliorowanej części torfowiska. Siedlisko stanowi dość dobrze uwodnione obniżenie terenu, stanowiące lukę wśród trzciny, która porasta tą część torfowiska.
Stan siedliska	Nie stwierdzono niekorzystnych zmian w siedlisku i jego bezpośrednim sąsiedztwie

Liczebność	Stwierdzono 43 pędy generatywne. W związku z trudną identyfikacją pędów płonnych oraz siewek policzono jedynie pędy generatywne turzycy pchlej.
Struktura	Liczba stwierdzonych pędów generatywnych: 43
	Liczba stwierdzonych pędów płonnych: nie odnaleziono
	Liczba stwierdzonych siewek: nie odnaleziono
Stan populacji	Nie stwierdzono uszkodzeń ani objawów chorobowych na pędach <i>Carex pulicaris</i> .

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
Angelica sylvestris, Anthoxanthum odoratum, Briza media, Carex flava, Carex nigra, Cirsium palustre, Danthonia decumbens, Epipactis palustris, Frangula alnus, Galium album, Galium uliginosum, Leontodon hispidus subsp. hispidus, Menyanthes trifoliata, Pedicularis palustris, Phragmites australis, Potentilla erecta, Prunella vulgaris, Ranunculus acris, Thymus pulegioides, Valeriana simplicifolia

Turzyca pchła – widok ogólny siedliska

Turzyca pchła – pęd generatywny

Turzyca pchła <i>Carex pulicaris</i> L.	
Nazwa stanowiska	Puścizna Rękowiańska 2
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Kotlinie Orawsko-Nowotarskiej na torfowisku Puścizna Rękowiańska.
Współrzędne geograficzne	E 19°51'35,3" N 49°28'07,8"
Powierzchnia stanowiska	40 m ²
Wysokość n.p.m.	656 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Turzyca pchła rośnie tu we wschodniej części torfowiska. Siedlisko stanowi pozostałość naturalnej, nie zniszczonej jego powierzchni.
Stan siedliska	Nie stwierdzono niekorzystnych zmian w siedlisku i jego bezpośrednim sąsiedztwie

Liczebność	Stwierdzono 50 pędów generatywnych. W związku z trudną identyfikacją pędów płonnych oraz siewek policzono jedynie pędy generatywne turzycy pchlej.
Struktura	Liczba stwierdzonych pędów generatywnych: 50
	Liczba stwierdzonych pędów płonnych: nie odnaleziono
	Liczba stwierdzonych siewek: nie odnaleziono
Stan populacji	Nie stwierdzono uszkodzeń ani objawów chorobowych na pędach <i>Carex pulicaris</i> .

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
Betula pendula, Briza media, Carex echinata, Carex flava, Carex nigra, Cirsium palustre, Dactylorhiza majalis, Danthonia decumbens, Equisetum palustre, Eriophorum latifolium, Frangula alnus, Galium uliginosum, Juncus squarrosus, Leontodon hispidus subsp. hispidus, Menyanthes trifoliata, Platanthera bifolia, Potentilla erecta, Prunella vulgaris, Salix repens

subsp. rosmarinifolia, *Succisa pratensis*

Turzyca pchła – widok ogólny siedliska

Turzyca pchła <i>Carex pulicaris</i> L.	
Nazwa stanowiska	Puścizna Rękowiańska 3
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Kotlinie Orawsko-Nowotarskiej na torfowisku Puścizna Rękowiańska.
Współrzędne geograficzne	E 19°51'33,0" N 49°28'08,1"
Powierzchnia stanowiska	20 m ²
Wysokość n.p.m.	649 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Turzyca pchła rośnie tu we wschodniej części torfowiska. Siedlisko stanowi pozostałość naturalnej, nie zniszczonej jego powierzchni.
Stan siedliska	Nie stwierdzono niekorzystnych zmian w siedlisku i jego bezpośrednim sąsiedztwie

Liczebność	Stwierdzono 30 pędów generatywnych. W związku z trudną identyfikacją pędów płonnych oraz siewek policzono jedynie pędy generatywne turzycy pchlej.
Struktura	Liczba stwierdzonych pędów generatywnych: 30
	Liczba stwierdzonych pędów płonnych: nie odnaleziono
	Liczba stwierdzonych siewek: nie odnaleziono
Stan populacji	Nie stwierdzono uszkodzeń ani objawów chorobowych na pędach <i>Carex pulicaris</i> .

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
Briza media, Calluna vulgaris, Carex flava, Carex nigra, Cirsium palustre, Cirsium rivulare, Danthonia decumbens, Equisetum palustre, Frangula alnus, Galium album, Galium uliginosum, Leontodon hispidus subsp. hispidus, Luzula campestris, Nardus stricta, Pinus sylvestris, Potentilla erecta, Prunella vulgaris, Succisa pratensis, Thymus pulegioides

Turzyca pchła <i>Carex pulicaris</i> L.	
Nazwa stanowiska	Puścizna Rękowiańska 4
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Kotlinie Orawsko-Nowotarskiej na torfowisku Puścizna Rękowiańska.
Współrzędne geograficzne	E 19°51'31,0" N 49°28'08,4"
Powierzchnia stanowiska	6 m ²
Wysokość n.p.m.	649 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Turzyca pchła rośnie tu we wschodniej części torfowiska. Siedlisko stanowi pozostałość naturalnej, nie zniszczonej jego powierzchni.
Stan siedliska	Nie stwierdzono niekorzystnych zmian w siedlisku i jego bezpośrednim sąsiedztwie

Liczebność	Stwierdzono 15 pędów generatywnych. W związku z trudną identyfikacją pędów płonnych oraz siewek policzono jedynie pędy generatywne turzycy pchlej.
Struktura	Liczba stwierdzonych pędów generatywnych: 15
	Liczba stwierdzonych pędów płonnych: nie odnaleziono
	Liczba stwierdzonych siewek: nie odnaleziono
Stan populacji	Nie stwierdzono uszkodzeń ani objawów chorobowych na pędach <i>Carex pulicaris</i> .

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
Anthoxanthum odoratum, Briza media, Carex flava, Carex nigra, Cirsium palustre, Danthonia decumbens, Frangula alnus, Galium uliginosum, Leontodon hispidus subsp. hispidus, Luzula campestris, Pinus sylvestris, Plantago lanceolata, Potentilla erecta, Succisa pratensis, Thymus pulegioides

Wielnanka delikatna <i>Eriophorum gracile</i> W. D. J. KOCH	
Nazwa stanowiska	Puścizna Wielka
Lokalizacja stanowiska	Stanowisko znajduje się w Kotlinie Orawsko-Nowotarskiej na skraju torfowiska Puścizna Wielka.
Współrzędne geograficzne	E 19°44'50,4" N 49°27'38,8"
Powierzchnia stanowiska	100 m ²
Wysokość n.p.m.	647 m n.p.m.
Opis siedliska gatunku	Wielnanka delikatna rośnie tu na silnie uwodnionym torfowisku przejściowym, położonym na północ od torfowiska wysokiego Puścizna Wielka.
Stan siedliska	Nie stwierdzono niekorzystnych zmian w siedlisku i jego bezpośrednim sąsiedztwie

Liczebność	Stwierdzono 26 pędów generatywnych. W związku z trudną identyfikacją pędów płonnych oraz siewek policzono jedynie pędy generatywne wielnanki delikatnej.
Struktura	Liczba stwierdzonych osobników generatywnych: 26
	Liczba stwierdzonych pędów płonnych: nie odnaleziono
	Liczba stwierdzonych siewek: nie odnaleziono
Stan populacji	Nie stwierdzono uszkodzeń ani objawów chorobowych na pędach <i>Eriophorum gracile</i> .

Lista roślin naczyniowych stwierdzonych na stanowisku gatunku
Angelica sylvestris, Carex sp., Cirsium palustre, Comarum palustre, Epilobium palustre, Equisetum fluviatile, Equisetum palustre, Galium palustre, Hieracium umbellatum, Lotus uliginosus, Lysimachia vulgaris, Menyanthes trifoliata, Molinia caerulea, Potentilla erecta, Veronica scutellata

Wielkowieśnica delikatna – widok ogólny siedliska

Wielkowieśnica delikatna – pęd generatywny

Uwagi końcowe

W wyniku przeprowadzonych prac stwierdzono obecność licznych czynników mogących zagrażać kontrolowanym populacjom. Do gatunków będących w stosunkowo dobrym stanie można zaliczyć: sasanę słowacką, warzuchę tatrzańską, zarzyczkę górską, sybaldię rozeslaną, bagnicę torfową. Najbardziej zagrożone wydają się rozrzutka brunatna, rozrzutka alpejska, głodek karyntyjski, traganek zwisłokwiatowy, saussurea wielkogłowa, wełnianka delikatna. W tych przypadkach głównym źródłem zagrożenia są: skrajnie mała liczebność populacji, niewielki areał występowania, sukcesja roślinności, erozja i spływy gruzowe, uszkodzanie przez zwierzyne, presja turystyczna. Otrzymane wyniki pokazują, że działania podjęte w ramach projektu POIS.05.01.00-00-152/09-00 polegające na zbiorze fragmentów roślin, ich nasion lub zarodników nie przyczyniły się do pogorszenia stanu poszczególnych populacji, ponieważ miały neutralny charakter w stosunku do zidentyfikowanych zagrożeń. Co więcej, dla gatunków szczególnie zagrożonych wyginięciem (rozrzutka brunatna, rozrzutka alpejska, głodek karyntyjski, traganek zwisłokwiatowy, saussurea wielkogłowa, wełnianka delikatna) ochrona *ex-situ* w postaci banku genów oraz hodowli laboratoryjnych i ogrodowych wydaje się jak najbardziej wskazana, ponieważ umożliwi ewentualne wsparcie poszczególnych populacji przy zaistnieniu w ich obrębie krytycznych zdarzeń.